Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: ”Peder Palladius' Danske Skrifter”, i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 317. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034108666272.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Først er hans N: bleffuen it halt Aar megit skrøbelig/ saa er hans N: omdragen her vdi Landit/ oc der befunden mange vnderlige och wuanlige skick at vere holdne/ oc der haffuer hans K: N: berammit oc bescreffuit en Herre dag/ vdi Koling/ oc der hans K: N: beflitiget sig/ met stor omhøgelighed oc møde/ en Ny Recess at lade gøre oc vdgaa/ som skulde være wryggelig til Euig tid/ I saa maade/ at alle Predicke stole motte rigelige/ met deris vnderholdning bliffue forseet/ oc besette met gode Lærde oc forstandige Guds ords Tienere/ Guds ord at forfremme/ Der næst alle Skoler velbetencke/ at fattige Studenter motte opholdis oc forfremmis til Guds ære. Item/ haffuer hans N: Verdzlige vndersottis gaffn oc beste vel || beramt/ som somme førbemelte Recess vider bemelde oc forklare/ Oc strax hans N: dette haffde nu fuldkommit/ da er hans N: bleffuit io lenger io mere siug oc skrøbelig/ saa at hand haffuer begynt at ryste offuer sit gantske Liff/ saa lenge at samme Siugdom er nederslagen i hans N: ene Been/ met stor iammer oc we/ dog bleff der gantske stor flidt tilgiort/ aff hans N: Doctoribus och Vund Arst/ Men Gud vilde haffue sin vilie/ vdi denne oc alle andre maade/ oc lod det vdbryste met stor vee oc pine/ ind til Fredagen/ som vaar Otte dage for Nyt Aars dag/ Da sagde hand til hans N: Doctores/ ath der vaar een kommen til hannem om Natten vdi søffne/ oc bedit hane N: at giffue sig til fridz indtil Ny Aars dag/ da skulde altingest bliffue bedre met hans N: Da suarede een | aff hans N: Tienere/ at det vaar ickun en Drøm hans N: haffde Drømit/ Dog sagde Kon: Mai: sielff/ ath det vaar ingen Drøm/ Men hand vilde haffue en tancke der paa at skicke sig der effter/ och gaff sig saa/ gantske inderligen til den Almectigste euige Gud/ met sit gantske sind och hierte/ indtil Minnat der Klocken vaar ved iij. slet/ da lod hans Naade ind til sig kalde/ sin Naadis Doctores oc Predicanter/ oc giorde for dem sin Bekendere oc 318
scrifftemaal/ met en fast Tro til den Almectigstie Gud/ och annammede det Hellige Sacramente/ til en tryg stadfestelse/ til alle sine Synders forladelse. Item/ der Klocken vaar ved x. slet formiddag/ da lod hans N: K: M: min Fruis Naade ind til sig kalde/ sigendis hendis Naade Huorledis hans Naade befant/ sin tid at vere hart forhanden/ at || hans N: skulde skillis fra denne Verden/ som forgengelig er/ och komme til sin Himmelske Fader/ Oc bad hendis Naade/ ath hun skulde io leffue vdi Guds fryct/ oc denne Verdsens omhyggelighed offuergiffue oc forlade/ Oc tilraade Høgborne Første Hertug Frederig/ at hans Naade skulde gøre sin gantske flidt til/ ath Landene motte bliffue i fred oc rolighed/ oc hans N: fattige vndersaate at bliffue ved lige oc ret/ oc icke nogen besuering/ dennem ath paa legge i nogen maade til deris skade oc forderffuelse/ til huilcke forbemelte ord/ hun icke for stor Hiertens graad kunde til suare eller antuorde/ Oc som min Fruis naade var vdgangen/ da lod hans N: K: M: indhente/ Johan Friis/ och Anders Barby/ och dem ocsaa bad oc formanede/ at de skulde bede Høgborne Første Hertug Frederick/ || at hans N: skulde gøre sin største flidt der til/ at Rigit motte staa vdi frid/ och dem befalit Landet vdi troer haand/ at holde saa lenge/ ath Høgborne Første Hertug Frederick/ sielff igen kommendis vorder. Item befalit hans N: dem ocsaa/ ath de skulde bede/ Høgborne Første Hertug Frederick/ ath hand skal riglige forsee oc beløne hans N: tro Tienere/ som hans Kon: M: erligen oc troligen Tient haffde/ saa de motte vide at sige/ ath de haffde Tient en Herre oc Konning. Item bedendis dem ocsaa/ ath de skulde lydelige forkynde hans N: Tienere/ hues hand dem befalit haffde/ hues ocsaa strax vdi hans N: neruerilse bieff giort oc fuldkommit/ Oc som Klocken var ved xij. slet om middag/ da lod hans N: sin Høgborne Søn och Hertug Hans/ oc Frøicken Doroteam || ind til sig kalle/ fick dem sin haand/ bedendis dem opuoxe i Guds fryct/ oc Guds Ord ath haffue kær/ ath de met stor Hiertens graad/ neder fulde for deris Herre Faders seng/ oc hand lagde sin Haand paa deris hoffuit/ oc bød dem gode nat. Item/ der Klocken vaar 319 ved it effter midag/ da lod hans N: K: M: min naadige Frue igen ind til sig kalde/ oc da affbad hand hendis Naade/ hues hand hende fortørnit haffde/ oc hun hannem desligest igen/ som gode oc fromme Christne burde at gøre/ Oc strax der effter/ begynte hans N: at tilsige huer besynderlig/ som der vaare til stede/ vdi hans naadis Kammer/ at de skulde ærligen oc vel forsees/ och affleggis deris Liffs opholdt/ saa lenge de leffue/ saa at de skulde sige/ ath de haffde Tient en Herre och Konning/ oc tilsagde huer besynderlig/ || och afftackede dem for deris ærlige och tro Tieniste/ som de hans N: K: M: beuist haffde/ oc dette altsammen bestillede hans N: saa gaat som i Fem timer/ Oc som Klocken vaar imellem iij. och iiij. effter Middag/ da begerede hans Kon: Ma: aff Predicanterne oc Tienerne/ at de skulde siunge de iij. Psalmer/ Den Første/ Met glæde och fred faar ieg nu hen. Den Anden/ Men wi leffue paa Jorden her. Den Tredie/ Nu lader oss hane Lægom begraffue. Den Fierde/ Nu bede wi den Helligaand. Oc siden den Psalm/ Wi tro allesammen paa en Gud. Oc paa det siste/ Met giede oc fred faar ieg nu hen/ end en gang/ saa tog hans Naade Guldringen aff sine Fingre/ och gaff sig gantske inderlige och ydmygelige/ ind til den Euige Gud met sin gantske hu/ Hierte oc sind/ och icke mere || vilde haffue met denne forgengelige Verden at gøre/ Men sagde/ Jeg far nu aff denne Verden oc til det Euige liff/ ath arffue met Guds vduolde Børn til Euig tid. Men tho stunde før hans N: gaff sin Aand op/ da sagde hans Naade/ Beder met mig/ ath ieg icke falder i fristelse/ oc at ieg motte beuaris vdi en rolig Tro til Jesum Christum/ oc her emellem lagde hans Naade/
sine hender paa sit Bryst/ haardeligen tilsammen
lagte opgaff sin Aand/ och
den sende i Guds
Haand.

Prented wdi Køben haffn
aff Christoffer
Barth.